

ભસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ

મીઠો ટલુકો સુધી જેનો, અનોખી મોજ આવે છે
દેવચળા આંગણે, પંખી સ્મરણનું, રોજ આવે છે

રટણ છો ને કરો 'એ આવશે, એ આવશે' એવું
પરંતુ દુઃખને જો મારી શકો, સુખ તો જ આવે છે

કશું પણ માંગવા જો હાથ લંબાવું કોઈ પાસે
તો અડધે રસ્તે જઈને એ તરત પાછો જ આવે છે

- સંદીપ પૂજારા

પાથેય

અનોખી મોજ

- રમેશ ૬૬૬૨

કહેવાય છે કે "Happiness is a journey not a destination" એટલે કે પુશી ચાલતા રહેવામાં છે નહીં કે કોઈ લક્ષ્ય પ્રાપ્ત કરવામાં. અદભુત લાગે એવી આવડત છે. થોડીક ગઠન પણ છે. ખરેખર આનંદ એ શોધવાની વસ્તુ નથી એ આપોઆપ મળે છે. આપણે જ્યારે મુસાફરી શરૂ કરીએ છીએ ત્યારે એ દરમિયાન આપણને જે મુશ્કેલીઓ કે હાડમારીઓ મળે છે એ શરૂઆતમાં અડચણરૂપ લાગે; પરંતુ તમે જે સંઘર્ષ કરો છો અને સફરમાં આગળ વધવા માટે જે અનુભવો મેળવો છો એ જ ખરેખર મુસાફરીનું ભાઈ બની જાય છે. એ પછી મુસાફરીનું અંતિમ લક્ષ્ય આવી જાય તો પણ આપણને એટલો આનંદ મળતો નથી. ચાલવાનો રોમાંચ હોય. જ્યારે મુકામ ઉપર પહોંચીએ ત્યારે તો કેવળ થાક જ હોય છે.

સુખ અંગે માણસના ખયાલો કેવા કેવા હોય છે? સંતોષને સુખ કહી શકાય એ વાત ચોક્કસ છે. સુખનો માપદંડ એ સંતોષ છે. માણસ અમુક?? હા સુધી જ સુધી સંતોષી રહીને સુખની પ્રાપ્તિ કરી શકે છે. સંતોષ પ્રાપ્ત કરવો એ જ આમ?? તો મોટી સિદ્ધિ છે. આપણે સો જાણેએ જાણે સુખની સ્વધર્મમાં ઉતરતા રહીએ છીએ. પોતાના સુખ કે સંતોષ માટેની તલાવેલી કરતા અન્ય સાથેની સરખામણી મુખ્યત્વે આપણા સુખવાળું દેવેય બની જાય છે. અને આ અભિગમ આપણા સંતોષ માટે વિઠન રૂપ બની જાય છે.

સંતોષ કેવો હોય? હિન્દીના પ્રસિદ્ધ લેખક પ્રેમચંદ્ર એવું કહેતા કે બાળપણમાં કોઈક જગ્યાએથી ચોરી છુપીથી એકાદ ભરફનો ટુકડો હાથમાં આવી જતો. એને ચગાળવામાં જે આનંદ આવતો એવો આનંદ મોટી હોટલો કે મોટા બજારોમાં જઈને આઈસ્ક્રીમ ખાવામાં નથી આવતો! કોઈક મોટા ઉમંગસભન માટે તેના ઘંઘા કે ઉઘોગોને વિસ્તારમાં સુખ સમાણેલું હોય છે. કોઈકને મન પોતાની સિદ્ધિ કે કોઈ ક્ષેત્રમાં નામના એ સુખના માપદંડો હોય છે. મુફલિસ જેવો લાગતો માણસ પોતાની કલ્પના કે દિવાલપ્રત્યમાં સુખની પરમ અનુભૂતિ કરતો રહે છે. જૂજવા રૂપે અનંત ભાસે એ મુજબ સંતોષની પણ વિવિધ મુદ્રા હોય છે.

કહેવાય છે કે દુનિયામાં એક દુઃખી માણસ જેટલું દુઃખી કોઈ નથી. અને બે દુઃખી માણસો જેટલું સુખી કોઈ નથી. એક કવિ એ બહુ સરસ કહ્યું છે. "હકીકતમાં સુખ જેવું કંઈ હોવું નથી સુખ એ આપણા દુઃખોનો ગુલામી મિજાજ છે." દુઃખોની માવજત કરવામાં અને એની સાથે મક્કમતાથી ઝગમગાવવામાં જ સુખની પ્રાપ્તિ રહેલી હોય છે. સુખને દુઃખોનો ગુલામી મિજાજ કહેનાર સર્જક જેવી ખુમારી જ કદાચ એનો સાચો ઉપાય લાગે છે.

ગુજરાત ઈલેક્શન : પુનઃસ્થાપન કે પરિવર્તન?

અંતે આખો દેશ જેની આતુરતાપૂર્વક રાહ જોઈ રહ્યો છે એ ગુજરાત વિધાનસભાની ચૂંટણીની તારીખોની જાહેરાત થઈ ગઈ છે અને એની સાથે જ ન્યૂન બુલેટિનની ભાષામાં કહીએ તો શરૂ થઈ ગઈ છે યુનાવી ગેમમાગેહમી...!!!! અને આ વખતની આ ગેમમાગેહમી અગાઉના ઈલેક્શન કરતાં જરા જુદી પ્રકારની પણ છે અને નથી પણ. જુદી એટલા માટે છે કે ગુજરાતનાં રાજકારણમાં કદાચ ઘણા વર્ષો પછી ખરેખર મજબૂત

અને આ તો ભાજપ છે. દેશની બધી જ પોલિટિકલ પાર્ટીઓમાંથી કદાચ ભાજપ જેટલી ચૂંટણી લડવાની આવડત અને તેયારીઓ રાષ્ટ્રીય લેવેલે બીજી કોઈ પાર્ટીમાં નથી જ. ઈવન કોંગ્રેસ પાસે પણ નહીં. અને એટલે જ કોંગ્રેસ અને આપ બંનેની લડતને ભાજપે ઘણી જ ગંભીરતાથી લીધી છે. વિજયભાઈને હટાવેલા ત્યાંથી જ ભાજપે ચૂંટણીની તૈયારીઓ કરી દીધેલી એમ કહી શકાય. ૧૫૦ સીટોના ટાગેટ સાથે યુનાવ

બધી જ સીટો પર આપની એન્ટ્રી ભાજપ માટે આશીર્વાદરૂપ છે. આપ ને ભાજપની બી ટીમ ગણાવતી કોંગ્રેસ એ ભુલી જાય છે કે પંજાબ અને દિલ્હીમાં પણ આપે ગાબડું તો કોંગ્રેસ વોટબેંકમાં જ પાડેલું અને અહીં તો મોકળું મેદાન છે. કેમકે ગુજરાત કોંગ્રેસ અને એના નેતાઓ એટલા બધા નિષ્ક્રિય અને જૂથબંધીથી ઘેરાયેલા છે કે આ વખતે કોંગ્રેસને કદાચ ગુજરાતમાં ઐતિહાસિક રીતે ઓછી સીટો મળી શકે છે અને કોંગ્રેસની આ ઓછી થયેલી સીટોમાંથી મહત્તમ સીટો ભાજપના ફાળે જવાની છે એ નક્કી છે.

બનેલ મોરબી હોનારત હોય કે પેપર લીક હોય કે પછી ખેડૂતો-વીજળી-આરોગ્ય કે શિક્ષણ. દર ચૂંટણી વખતે ભાજપથી પ્રજા નારાજ છે અને આ વખતે એન્ટિ ઈકમબંસી ભાજપને નડી જવાની એવી વાતો થાય છે અને થોડાઘણા અંશે ૨૦૧૭મા આવેલી ઓછી સીટોને બાદ કરતાં દર વખતે આ દલીલોનો છંદ ભાજપના જવલંત વિજય સાથે આવી જાય છે. આ વખતે પણ આ અને આવા અનેકો મુદ્દા વિષયો પાસે છે પણ સૌથી મોટો પ્રશ્ન એ છે કે એનો ફાયદો લઈને ભાજપને મુશ્કેલીમાં મૂકી શકે એવો વિપક્ષ કયા...??? અને એનું કારણ એ છે કે દર ચૂંટણીમાં વિપક્ષો બીજાના આધારે ભાજપને ભરી પીવાની કોશિશ કરે છે. ૨૦૧૭ મા પાર્ટીદાર અનામત આંદોલન હતું તો એ પહેલા કેશુભાઈની પાર્ટી હતી અને આ વખતે આપ ના નેતાઓનો વાણીવિલાસ. પછી યાદે એ હિન્દુ સંતો-દેવતાઓના અપમાનનો હોય. દારૂ વિષે હોય કે પછી અંદરોઅંદરના ઝગડા હોય. આ લખાય છે ત્યારે જ ઈન્દનીલ રાજગુરુ આપ ની નેતાગીરી પર ગંભીર આરોપો લગાવીને ફરીથી કોંગ્રેસમાં જોડાઈ ગયા છે. આપનું

મેદાનમાં ઉતરેલી ભાજપ એના અલ્યાંકને પામવા માટે તનતોડ મહેનત કરી રહેલ છે અને એ પામવા માટે બધું જ કરી રહી છે એ દેખાઈ આવે છે. ઉત્તરપ્રદેશની ચૂંટણી વખતે આ જગ્યાએ લખેલું કે વિકાસ અને મોટીની વાતોની સાથે સાથે જાતિ ફેક્ટર પણ કામ કરતું હોય છે અને ગુજરાત ઈલેક્શનમાં પણ એ ફેક્ટર બખૂબી કામ કરવાનું છે પછી એ પાર્ટીદાર ફેક્ટર હોય કે ઓબીસી ફેક્ટર.

ગુજરાતમાં અત્યાર સુધી મોટાભાગે ભાજપ અને કોંગ્રેસ વચ્ચે સીધી લડાઈ રહી છે અને તેમને વાંચીને કદાચ નવાઈ લાગશે કે ૨૦૦૨ થી શરૂ થયેલા મોદીમૈજિક વચ્ચે પણ દરેક ઈલેક્શનમાં કોંગ્રેસ પ્રમાણમાં સારો દેખાવ કરેલ છે અને એટલે જ બુદ્ધ વડાપ્રધાને રાજકોટની સભામાં પણ કહેલું કે કોંગ્રેસ છાનામુજે મજબૂતાઈથી પ્રચાર કરી રહી છે એનાથી ચેતવાનું છે. મોટી સાચા પણ છે કેમકે ગુજરાતની ઘણી એવી સીટો છે જે કોંગ્રેસ ગમે તેવા વાવાઝોડામાં પણ સાચવી શકી છે. પણ આ વખતે સીનારિયો જુદો થયેલો છે અને એનું પહેલું કારણ છે ખુદ કોંગ્રેસ અને બીજું કારણ છે આપ. ઓછા માજિનવાળી બધી જ બેઠકો પર તો આપ જે મત તોડશે એની અસર પડશે જ પણ જ્યાં અત્યાર સુધી માત્ર કોંગ્રેસ અને ભાજપ વચ્ચે જ સીધી લડાઈ હતી ત્યાં પણ આપના મતો નિષ્ણાંક સાબિત થશે અને મોદીભાગે આ મતો તૂટવાનો તો કોંગ્રેસના જ એટલે આવી સીટો પર ભાજપના વિજયની શક્યતાઓ વધી જવાની છે. અર્થાત કટોકટીવાળી આવી

પણ તોતેર મણનો સવાલ એ છે કે શું આપ એટલી સક્ષમ છે ખરી કે ભાજપને કોંગ્રેસના મો થી કોળિયો છીનવી શકે...???? તો મારો જવાબ છે 'બિલકુલ નહીં' અને એના અનંક કારણો છે. જેમાંનું સૌથી મોટું કારણ છે આપ ના નેતાઓનો વાણીવિલાસ. પછી યાદે એ હિન્દુ સંતો-દેવતાઓના અપમાનનો હોય. દારૂ વિષે હોય કે પછી અંદરોઅંદરના ઝગડા હોય. આ લખાય છે ત્યારે જ ઈન્દનીલ રાજગુરુ આપ ની નેતાગીરી પર ગંભીર આરોપો લગાવીને ફરીથી કોંગ્રેસમાં જોડાઈ ગયા છે. આપનું

વધુ વોટશર મેળવશે એ નક્કી છે. સામે છેડે ૨૦૧૭ મા ૪૧% જેવો શાનદાર વોટશર મેળવનાર કોંગ્રેસના વોટશરમાં આપ ગાબડું પાડશે એ પણ નક્કી છે અને સરવાળે નુકશાન કોંગ્રેસને જ થશે. હકીકત એ છે કે વિરોધપક્ષો એમ માને છે કે એમની પાસે ભાજપ વિરુદ્ધ મુદ્દા ઘણા છે પણ એ મુદ્દાઓ ભાજપના કોર વોટસને ડગવાવા માટે અકસીર નથી

રાજીવ પાટિલ અજય ટિપાદયાલ

અને એનું કારણ એટલું જ કે ચૂંટણીની આ લડાઈ ભાજપે પોતાના કામના જોડે... એણે કરેલ વિકાસકાર્યોના સંગ્રામે અને મોટીની પ્રતિષ્ઠાના જોડે ક્યારની શરૂ કરી દીધી છે અને કેજરીવાલ કે કોંગ્રેસ એ નહીં માર શબ્દો વિરોધ કર્યાં સીવાય કોઈ નક્કર ઈમ્પેક્ટ આપી શક્યા નથી. અધુરામાં પૂરું વિખરાયેલો અને અચુક અંશે ગુજરાતની જનતાના મિજાજને સમજી શકવામાં અસમર્થ વિરોધપક્ષો હજી ગુજરાતની જનતાના દિલોમાં વિશ્વાસવાળું સ્થાન જમાવવું બાકી છે એવામાં ૨૦૨૨ ની ૮ મી ડિસેમ્બરે ફરી કમળ બિલશે એમાં કોઈ શંકા અત્યારે તે નોતાની નથી જ.

અને એનું કારણ એટલું જ કે ચૂંટણીની આ લડાઈ ભાજપે પોતાના કામના જોડે... એણે કરેલ વિકાસકાર્યોના સંગ્રામે અને મોટીની પ્રતિષ્ઠાના જોડે ક્યારની શરૂ કરી દીધી છે અને કેજરીવાલ કે કોંગ્રેસ એ નહીં માર શબ્દો વિરોધ કર્યાં સીવાય કોઈ નક્કર ઈમ્પેક્ટ આપી શક્યા નથી. અધુરામાં પૂરું વિખરાયેલો અને અચુક અંશે ગુજરાતની જનતાના મિજાજને સમજી શકવામાં અસમર્થ વિરોધપક્ષો હજી ગુજરાતની જનતાના દિલોમાં વિશ્વાસવાળું સ્થાન જમાવવું બાકી છે એવામાં ૨૦૨૨ ની ૮ મી ડિસેમ્બરે ફરી કમળ બિલશે એમાં કોઈ શંકા અત્યારે તે નોતાની નથી જ.

માહિતી મેળવવાનો નાગરિકોનો અધિકાર

ઓક્ટોબર માસમાં માહિતી અધિકારના કાયદા તથા તેની ઉપયોગીતા પર એક વિશેષ નજર કરવી જોઈએ. આખરે તો કાયદો ગમે તેટલો લોક ઉપયોગી હોય તો પણ તે કાયદાની સમજૂતી લોકો સુધી ન પહોંચે તો આવા કાયદાઓનો ખરો લાભ લોકોને થતો નથી. માહિતી કમિશનર તેમજ મુખ્ય માહિતી કમિશનર તરીકેના મારી કામગીરીના જાત અનુભવે કે કેટલીક બાબતો મનમાં સ્પષ્ટ થઈ છે. આથી જ માહિતી આયોગ ગુજરાત તરફથી ઓક્ટોબરની ૧૦મી તારીખે (૨૦૨૨) એક વર્કશોપનું આયોજન કરવામાં આવ્યું તેમાં ભાગ લેવાનો આનંદ થયો. આમ થવા પાછળનું મહત્વનું કારણ એ હતું કે જેઓ ગાંધીનગર સચિવાલયમાં મહત્વના હોદ્દાઓ પર બેસીને માહિતી અધિનિયમનું ખરા અર્થમાં અમલીકરણ કરે છે તેમની સાથે માહિતી અધિકારના કાયદા વિશે વાત કરવાની કે ચર્ચા કરવાની તક મળી. ગુજરાત માહિતી આયોગના મુખ્ય કમિશનર તેમજ તેમની સમગ્ર ટીમ આવા આયોજન માટે આપણાં અભિનંદનના અધિકારી બને છે. સચિવાલયના વિવિધ વિભાગોએ પણ ઉત્સાહથી પોતાના પ્રતિનિધિઓને આ વર્કશોપ માટે મોકલ્યા તે બાબત અભિનંદનીય છે. કાયદા પાછળ રહેલા જોઈને સમજીને જો કામ થાય તો તેવા કાયદાના અમલીકરણમાં વિશેષ અસરકારકતા આપોઆપ આવે છે. ગુજરાતની વિવિધ સરકારોએ જો કે શરૂઆતથી જ માહિતીના અધિનિયમના અમલીકરણમાં સતર્કતા દાખવી છે. શરૂઆતના તબક્કે પડતર કેસોની સંખ્યામાં વિશેષ પ્રમાણમાં રહેતી હતી. તેનું એક મહત્વનું કારણ માળખાકીય

સુવિધાઓને લાગતું હતું. જેમ ન્યાયતંત્રમાં ન્યાયવિદ્યોની કેટલીક જગ્યાઓ એક અથવા બીજા કારણસર પાલી રહે છે તેમ માહિતી કમિશનરોની જગ્યાઓ પાલી રહેવાની સ્થિતિ ગુજરાતમાં એક તબક્કે હતી. આમ છતાં હાલની સ્થિતિ જોઈએ તો ગુજરાત સરકારે પ્રો-એક્ટિવ રહીને કમિશનરોની જગ્યાઓ ભરી છે તથા છેલ્લા પાંચ વર્ષનું આ બાબતનું ચિત્ર ભૂતકાળના પ્રમાણમાં વિશેષ સારું છે. શરૂઆતના થોડા વર્ષોમાં કમિશનરે અનુરૂપ ઈન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચરની જોગવાઈ યથાર્થ પ્રમાણમાં ન હતી. પરંતુ તેમાં પણ હવે મહત્વના કેસ ચલાવવાની જે પ્રથા દાખલ કરવામાં આવી તેના કારણે લોકોને દુરદુરથી ગાંધીનગર આવવું પડતું હતું તે સ્થિતિ હવે રહી નથી. જેમને માહિતી જોઈએ છે તેમના માટે તેમજ સરકારના

અધિકાર છે. બંધારણની રચના કરનાર આપણાં દીર્ઘચિંતિયાણા વિદ્વાનોએ નાગરિકોને માહિતી અધિનિયમના અમલીકરણની શરૂઆતમાં કમંચારીઓ-અધિકારીઓના મનમાં ઊંડે ઊંડે પણ એક ભયની લાગણી હતી. સરકારની ફાઈલો કે તેના પત્રવ્યવહારની વિગતો લોકોને કેવી રીતે આપી શકાય? આમ કરવા જતાં કેવા પરિણામો આવશે? કોઈ વ્યક્તિ માહિતીનો દુર ઉપયોગ કરશે તો શું થશે? આ પ્રકારના અનેક પ્રશ્નો કાયદાના પ્રારંભના સમયે હતા. આવી લાગણી સ્વાભાવિક પણ છે. કારણ કે સૌકાઓથી આપણે માહિતીની ગુપ્તતા જાળવવાની બાબત સાથે જોડાયેલા હતા. OFFICIAL SECRET ACT નું એ સીધું પરિણામ હતું. પરંતુ દેશના સંરક્ષણ જેવી મહત્વની બાબતોને બાદ કરતા બાકીની રેકોર્ડ આધારિત માહિતી પ્રાપ્ત કરવાનો લોકોનો

કાણના ચર્ણીબોર વી. અંત. ગઢવી

અભિવ્યક્તિનું સ્વાતંત્ર્ય આપ્યું. લોકોના હાથમાં આ એક મહત્વનું હથિયાર હતું. પરંતુ આ અભિવ્યક્તિનો હક્ક કે અધિકાર લોકો ત્યારે જ યથાયોગ્ય રીતે ભોગવી શકે કે જ્યારે તેમની પાસે માહિતીનો સ્રોત ઉપલબ્ધ હોય. આ રીતે માહિતીનો કાયદો બંધારણના મૂળભૂત સિદ્ધાંતોની પરિપૂર્તિ સમાન છે. કોઈ પણ કાયદાના

સારા હેતુ માટે ઘડાયેલા કાયદાને નિરર્થક ઠરાવી શકાય નહિ. દુરુપયોગ સામે લોક જાગૃતિ ઉભી કરવાની ફરજ સરકારની સાથે જ સ્વેચ્છીક સંસ્થાઓની રહે છે. લોકજાગૃતિ ઉભી કરવામાં પણ 'માહિતી પહેલ' જેવી સ્વેચ્છીક સંસ્થાઓએ નોંધપાત્ર કામગીરી કરી છે. સામાન્ય રીતે આરટીઆઈ હેઠળ માહિતી મેળવવા ઈચ્છતા નાગરિકોના મનમાં કેટલાક પ્રશ્નો થાય છે. આથી માહિતી પહેલ દ્વારા એક હેલ્પલાઈન સેન્ટર ચલાવવામાં આવે છે જે નાગરિકોના મનમાં ઉભા થતાં પ્રશ્નો કે મુશ્કેલીઓનો ઉકેલ લાવવામાં મદદરૂપ થાય છે. રાજ્ય સરકારની સંસ્થા SPIPA તરફથી પણ જાહેર માહિતી અધિકારી તથા અપીલ અધિકારીઓ માટે નિયમિત રીતે તાલીમની વ્યવસ્થા કરવામાં આવે છે. માહિતી અધિનિયમના અસરકારક અમલીકરણ માટે આપણી કટિબદ્ધતા જરૂરી છે.

સંગાથ એટલે... શ્વાસની લગોલગ જીવાતા સંબંધનો સથવારો...

જાતને નિતારીને સૂકવી લાગણીનાં બારણે...
હજુયે તે બારણે...
કુંચી વગરનું તાળું અકબંધ છે...!!
કોરાણે મુકેલ પગલું છિયું...
રોજ દસ્તક દીધે રાખે છે...
સજડ 'ભાવ'નાં અભાવનો...
તે સ્વભાવ હજુ અકબંધ છે...!!
પ્રેયસી હોત તો પૂછી પણ લેત કે...
તાર્કિકતા કયાં હોય પ્રેમમાં...??
"સ્વ"પોતને એ પ્રશ્ન પૂછનાં...
મોનની એ પહેલીઓ અકબંધ છે...!!
શાહજહાંના મુમતાજ માટેનાં...
એ પથરોનું શું થયું...??
ખડક બની ગયેલ એ...
સંભાવનાઓ અકબંધ છે...!!
"સાથે" શબ્દ સાંભળવો કેવો મીઠો
લાગે...!!...!! હાલો લાગે!!પોતીકો લાગે...!! પણ
"સાથે" શું વેઠાલે...?? કોણ હોય છે?? કયાં હોય
છે?? કેમ હોય છે?? કેટલો સમય હોય છે?? કંઈ કેટલાય

પ્રશ્નોનો માત્ર એક જ જવાબ હોઈ શકે... "સાથે હોવું"
મહત્વનું છે... બાકી
બધું ગોણ છે.
તારાં
વિણવા નીકળેલાં
આંગિયા જેવા આપણે...
સંગાથ ની શોધ માં જે
સાથે છે સતત ...તે
'સ્વયં પ્રકાશિત' 'પોત'
ને જ ભૂલી જઈએ
છે... જે ભીતર છે. જે
પ્રુષ્ટમાં છે.. તે હંમેશા
બીજાઓમાં શોધતાં
રહીએ છીએ. ને તે
શોધમાં જ પ્રવાસ પુરો
થઈ જાય છે. ક્યારેય
ભીતર નો પ્રવાસ કર્યો
છે? ક્યારેય અંતરની યાત્રા કરી છે? ક્યારેય પુષ્ટમાં સંદર્ભ
જેડે મુલાકાત સાંધી છે? જો પુષ્ટનું અનુસંધાન તમે બીજા

બધાં વ્યક્તિઓમાં શોધતાં હોય તો તમે ખોટા સરનામે
ટપાલ મોકલી રહ્યા છો... જ્યાં આત્માનું સંધાન છે... ત્યાં
સાંધા ક્યારેય હોતાં નથી. માત્ર સંધાન જ હોય છે. જે
અનન્ય, અદ્વિતિય અને
અલોકિક હોય છે.
કંઈ કેટલીય
સંભાવનાઓ વચ્ચે આપણે
હંમેશા 'તરાપો' શોધતાં
હોઈએ છીએ. ક્યાંક વહેલ
ને થી બચવા, ક્યારેક આપની
ઇનસિક્યોરિટી થી બચવા,
ક્યારેક એકલતા થી
બચવા... પણ તે 'તરાપો'
પણ આખરે પોતે જ કશાકના
આધારે, કશાકની સપાટી પર
તરવું માત્ર તરવું જ છે. માટે
વહેલ સાથે વહેતા, તરતાં શીખી જઈએ.. જોડે આવી ગયેલ
કહોળાણને ખંખેરી વહીને શીખી જઈએ તો... આવાં
તરોપાની જરૂર ક્યારેય આપણને પડતી નથી..

રસ્તાનો પણ એક શિરસ્તો હોય છે. કયાં પ્રેમી
વળાંકે ...નવો વળાંક આવશે તેની તેનેય ખબર નથી
હોતી... માત્ર "તે" હોય છે... "રસ્તો" હોય છે...
વળાંક વાળો, વાંકોચૂકો, ઉઠકાબાઠકા, ઠાળવાળો, ભલે ગમે
તેવો પણ "હોય" છે. તેવી જ રીતે "સંગાથ" હંમેશા સાથે
જ હોય છે. કાણાઈ સુધી... જુવિએ ત્યાં સુધી. જે અઘવચ્ચે
અટકી જાય, જે માંહલામાં માત્ર ભાડે હોય, તે તો માત્ર
"જોડે" હોય છે "સાથે" નહીં. તે ગમે ત્યારે અસહકારનું
આંદોલન હેડી શકે. જ્યારે જે "સાથે" છે તે તો તૂટેલા
તાંતલા ને ભેગા કરી પણ આપણી જાતને ફરીથી જોડી ને
ઉભી કરી દેવામાં હંમેશા એક્સપર્ટ હોય ...સાથે જુવિ
જાણે... બાકી બધા જોડે રહેતાં માત્ર જોડા...!!
પોતાના જેવો પુષ્ટનો કોઈ મિત્ર નથી હોતો, કોઈ પ્રેમી
નથી હોતો, કોઈ કોઈ સંગાથી નથી હોતો. જે "સ્વ"જોડે
પ્રમાણિક રહી શકે છે, જે પુષ્ટને પ્રેમ કરી શકે છે,
નિઃસ્વાર્થતા થી જે પુષ્ટને માણી શકે છે, જે પુષ્ટની જોડે
વાતો કરી શકે છે, જે પુષ્ટને સાંભળી શકે છે, પુષ્ટને
સંભાળી શકે છે, પુષ્ટને જુવિ શકે છેતે ...જ
"પુષ્ટસ્થર" છે.

પમરાટ મિતલ પટેલ